

Ο ΚΗΠΟΣ.

Πᾶς κήπος εἶναι ὠραῖον βιβλίον γεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ. Ἐκαστον ἄνθος, ἕκαστον φύλλον εἶναι καὶ ἐν γράμμα, τὰ δὲ γράμματα ταῦτα ἀρκεῖ νὰ μάθῃς νὰ συνθέτῃς καὶ γίνεσαι ἱκανὸς ν' ἀναγινώσκῃς οὕτω πως τὴν γλῶσσάν των καὶ νὰ διακρίνῃς εἰς αὐτὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Δημιουργοῦ.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥ.

Ἐνταῦθα κεῖται εἷς, τὸν ὁποῖον οὕτε ζῶντα ἠγάπα κανεῖς, οὕτε ἀποθανόντα ἐθρήνησεν· ἀνὴρ ὅστις δὲν ἐπεριποιεῖτο τὸν ἑαυτὸν του, δὲν ἐβόηθει τοὺς φίλους του, καὶ δὲν ἀνεκούφιζε τοὺς πτωχοὺς· ὅστις ἐλιμώκτοει τὴν οἰκογένειάν του, κατεδουλόρευε τοὺς γείτονάς του, ἐβασάνιζε δὲ τὸν ἑαυτὸν του διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὅσα δὲν ἤθελε νὰ χαρῆ· ἐπὶ τέλους ὁ θάνατος ἐλεημονέστερος εἰς τὸν φιλάργυρον παρ' ὅσον ὁ ἴδιος ἦτο πρὸς ἑαυτὸν, ἀπέλυσεν ἐκείνον μὲν ἀπὸ τὰς φροντίδας, τὴν δὲ οἰκογένειάν του ἀπὸ τὴν ἔνδειαν κεῖται δ' ἐνταῦθα μετὰ τοῦ κοπροσκώληκος τὸν ὁποῖον ἐμιμείτο, καὶ μετὰ τοῦ χόματος τὸ ὁποῖον ἠγάπα, τρέμων τὴν ἀνάστασιν, διότι δὲν ἐθησαύρισεν ὅπου ἡ σκωρία δὲν κατατρώγει, καὶ ὅπου οἱ κλέπται δὲν διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν.

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ.

«Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι τόσον ὠραῖον λευκὸν πρόσωπον, ὥστε βεβαίως θὰ ὑπάγουσιν εἰς τὸν οὐρανόν.» Αὕτη ἦτον ἡ παρατήρησις πτωχῆς τινος μαύρης γυναικὸς Ἰνδῆς πρὸς ἱεροκλήρικά τινα. Ὁ ἱεροκλήριξ ὅμως εἶπεν εἰς αὐτὴν ὅτι ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐπλάσσε πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅτι Αὐτὸς βλέπει ὅχι τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ τὸ ἐσωτερικόν — τὴν καρδίαν. «Μακάριοι οἱ καθарοὶ τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν.»

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, θέλων ποτὲ νὰ διορθώσῃ ἓνα φιλάργυρον, ἔλαβε μίαν λόγχην, καὶ μὲ αὐτὴν ἐχάραξεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τόσον τόπον, ὅσος χωρεῖ ἀνθρώπινον σῶμα, ἔπειτα εἶπε πρὸς αὐτὸν, «Συνάθροισον σωροὺς ἐπὶ σωρῶν, ἐπισώρευσον πλοῦτη, ἐπαύξησον τὰ ὄρια τῶν κατακτησέων σου, κατάρτησον ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, τοσαύτη μία θέσις ὡς αὕτη, θὰ ἦναι πᾶν ὅτι θέλεις ἔχει.»

ΤΑ ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΛΗ.

Τὰ ἀνθ' εἶναι προσωρινά,
Δὲν διακοῦν παντοτεινὰ
Ἴδου μόλις ἀνθίζου,
Εὐθὺς δὲ κιτρινίζου.
Βλέπεις τὰ δένδρα νὰ ἀνθοῦν,
Καὶ ὅλα συνακολουθοῦν·
Δείχνουν τὴν ἀρετὴν των,
Ὅλην τὴν δύναμίν των.
Ἡ φύσις τότε ἐξυπνᾷ,
Καὶ δείχνει ὅλα τὰ τερπνὰ,
Ὡς ἀπὸ βαθυτάτου
Ἵπνου καὶ μακροτάτου.
Ἄκοῦς τὰ ἡδῶνα νὰ λαλοῦν,
Τὴν ἀνοίξιν νὰ κελαδοῦν.
Ἡ φύσις ὅλη χαίρει,
Καθόλου καὶ ἐν μέρει.
Πλὴν ὅλα ταῦτα δὲν βαστοῦν,
Διὸ μῆνας ὅλως δὲν κρατοῦν·
Ἐπειτα ἀπανθοῦσι,
Φθίνουσιν, ἀσθενοῦσι.
Τοιοῦτοτρόπως δὲν βαστοῦν,
Τὰ κάλλη καὶ δὲν διακοῦν,
Εἰς μάκρος δὲν πηγαινοῦν,
Ἐργήγορα διαβαίνου.
Καὶ ἡ νεότης ἀπανθεῖ,
Παύει πλέον, δὲν εὐανθεῖ.
Καὶ πᾶσα ὠραιότης
Γίνεται ἀθλιότης.

Π. Ε.

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ.

Οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ δίδουσιν ἔννοιάν τινα τοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον ζῶσι τὰ διάφορα ὀνομαζόμενα δένδρα, ὡς οἱ πατριάρχαι αὐτῶν δεικνύουσι.

Πτελέα 335 ἔτη. Κισσὸς 450. Σφένδαμος (εἶδος πλατάνου, σφεντάμι) 516. Λάριξ 576. Πορτοκαλέα 630. Κυπάρισσος 800. Ἐλαία 800. Καρυὰ 900. Πλάτανος 1,000. Φιλύρα (φλαμοῦρι, τίλια) 1,100. Πεύκη (κουκουναρία, τσάμι) 1,200. Δρὺς (βαλανιδιὰ) 1,500. Κέδρος 2,000. Σχαβεργία 3,000. Σμίλαξ (θύμνος) 3,200.

Η ΑΡΕΤΗ, Η ΚΑΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ.

Ἀδύνατον νὰ μὴ γίνεται ὁ καλὸς καλλίτερος, καὶ ὁ κακὸς χειρότερος· διότι ἡ ἀρετὴ, ἡ κακία, καὶ ὁ χρόνος εἶναι τρία πράγματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε στέκου.

ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΓΥΝΗ.

Ὁ ἀνὴρ εἶναι δυνατός· ἡ γυνὴ ὠραία. Ὁ ἀνὴρ ἔχει τόλμην καὶ πεποίθησιν· ἡ γυνὴ δειλίαν καὶ μετριοφροσύνην. Ὁ ἀνὴρ εἶναι μέγας, ὁπότεν ἐνεργῆ ἢ γυνή, ὁπότεν πάσχη. Ὁ ἀνὴρ λάμπει εἰς τὰς συνελεύσεις· ἡ γυνὴ εἰς τὸν οἶκον. Ὁ ἀνὴρ ὁμιλεῖ διὰ τὴν πληροφορῆν· ἡ γυνὴ διὰ τὴν πείθη καὶ τὴν ἡδύνη. Ὁ ἀνὴρ ἔχει τραχεῖαν καρδίαν· ἡ γυνὴ μαλακὴν καὶ τρυφεράν. Ὁ ἀνὴρ ἐμποδίζει τὴν ἀθλιότητά· ἡ γυνὴ τὴν ἀνακουφίζει. Ὁ ἀνὴρ ἔχει ἐμπιστοσύνην· ἡ γυνὴ φιλοκαλίαν. Ὁ ἀνὴρ ἔχει κρίσιν· ἡ γυνὴ εὐαισθησίαν. Ὁ ἀνὴρ θέλει δικαιοσύνην· ἡ γυνὴ ἔλεος.

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Εἰς πολλὰ μέρη ἡ θάλασσα εἶναι κιτρίνη ἢ κοκκίνη· τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς ἄμμου, ἢ ὁποῖα ὑπάρχει εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Καθὼς παραδείγματος χάριν εἰς τὸν μικρὸν κόλπον τῆς Ἀφρικῆς, τὸν ὀνομαζόμενον Λογγόν, ἡ θάλασσα εἶναι ἐρυθρὰ, διότι ὁ πυθμὴν αὐτῆς εἶναι ἐρυθρότατος, καὶ κοκκινίζει τὰ ἐκεῖ νερά.

Ο ΜΕΘΥΣΟΣ.

Ὁ Ξενοφῶν ὁ Ἀθηναῖος ἔλεγεν, ὅτι οὐχὶ μόνον ὁ γέρον γίνεται καλὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυμένος.

Ο ΖΩΝ ΚΑΚΩΣ.

Κανείς δὲν ζῆ τόσον κακὰ, ὅσον ὁ λησμονῶν ὅτι ἔχει ν' ἀποθάνῃ.

Η ΥΠΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ.

Γαλιλαῖος, ὁ βαθυνοῦστατος φιλόσοφος, ὅτε ἤρθε τῆσιν αὐτὸν ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ εἰς Ἑβέρταν Ὄν, ἀπεκρίθη, δακνύων ἄχυρον ἐπὶ τοῦ σανιδώματος τῆς φυλακῆς του, ὅτι ἀπὸ τῆν κατασκευῆν ἐκείνου μόνον ἤθελε συμπεράνει ἀδιστακτικῶς τὴν ὑπαρξιν εἰδήμονος Δημιουργοῦ.

Ἡ ἀγαθοποιία καὶ ἡ κακοποιία.

Ἐὰν ἀγαθοποιῆς μετὰ πόνου, ὁ μὲν πόνος φεύγει, τὸ δὲ ἀγαθὸν μένει· ἐὰν κακοποιῆς μετὰ ἡδονῆς, ἡ δὲ ἡδονὴ φεύγει, τὸ δὲ κακὸν μένει. (Χρυσόστομος.)

— Δύσκολον νὰ ταπεινωφρονῆ ὁ πλούσιος· — ἀλλ' ἀδύνατον νὰ σωφρονῆ ὁ ὑπερήφανος.

ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΙ ΦΙΛΟΙ.

Πολυτιμότεροι φίλοι εἶναι ὅσοι μᾶς ἐπιπλήττου

παρ' ὅσοι μᾶς κολακεύου. Ὅστις θέλει νὰ προκόψῃ πρέπει νὰ ἔχῃ ἢ εἰλικρινεῖς φίλους ἢ αὐστηροὺς ἐχθρούς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Γέρων· εἰμὶ λευκόμαλλος καὶ ζῶ πρὸ τῶν αἰώνων,
Ὅταν τὸ πᾶν καταστραφῆ θά ἀποθάνω μόνον.
Ὅ,τι δὲ οἱ σοφώτατοι τῆς γῆς θέν κατορθοῦσι,
τοῦτο ἐγὼ τὸ κατορθῶ καὶ εἰς ἐμὲ θαρροῦσι.
Σὺ δ' ὅστις καταγίνεσαι νὰ εὖρης ποῖος εἰμαι·
θὰ κατορθώσης δι' ἐμοῦ τοῦτο· ἐμπρός σου κείμαι·
Πλὴν σπεῦσον καὶ παρέρχομαι, θὰ φύγω, σύλλαβέ με
Στρέψε τὸ βλέμμα γύρω σου καὶ φεύγοντα ἰδέ με.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πόσον στρατὸν εἶχον οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν λαμπρὰν τῶν ἐπαγγῆν;
2. Εἶχεν ὁ Παῦλος πάντοτε τὸ χάρισμα τοῦ νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς ἢ οὐ;
3. Πόθεν τὸ γινώσκουμεν;

ΕΙΔΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τιμὴ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἀθήνας δραχ. 1· διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς ἐπαρχίας 1,20 διὰ τὴν Τουρκίαν μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρ. τελῶν μέχρι τοῦ μέρους ὅπε προσορμίζεται ἀμυδρῶν δραχ. 2.

Εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. 4.

— Ὅστις ἀμὴν 5 συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεθνήσιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων λαμβάνει ἓν φύλλον δωρεάν.

— Ὅστις ἀμὴν 25 συνδρομητὰς θέλει λαμβάνει δωρεάν ἐπὶ ἓν ἔτος τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς, Ἐφημερίδα Οἰκογενειακὴν 17 ἡδὴ ἔτη ἐκδιδομένην ἐνταῦθα.

— Ὅστις ἀμὴν 100 συνδρομητὰς θέλει λάβει δωρεάν τὸ λεξικὸν τοῦ κ. Βυζαντίου.

— Οὐδὲν φύλλον ἀποστέλλεται εἰς οὐδένα ἄνευ προπληρωμῆς—ἀντὶ λοιπὸν νὰ γράφωσι ἐρωτῶντες πῶς νὰ στείλωσι τὴν συνδρομὴν των, κάλλιον θὰ ἦναι νὰ τὴν πέμψωσι ταχυδρομικῶς διὰ γραμματοσήμων οἱ θέλοντες τὸ φύλλον καὶ ἀφεύκτως τὸ λαμβάνουν.

— Ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ ἐπιγράφονται, «Πρὸς τὴν Διεθνήσιν τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων, εἰς Ἀθήνας.»

— Ἐνεκεν τῆς συγχῆς ἀνατυπώσεως τῶν σωμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἡ τιμὴ ἐκάστου ἔτους ὀρίζεται διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς
δραχ. 1

Διὰ τὴν Τουρκίαν

» 1 50

— Οἱ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Σύρῳ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ὀφείλουσιν ὅταν πληρώσωσι νὰ λαμβάνωσιν ἐντυπον ἀπόδειξιν παρὰ τοῦ διανομέως φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ συντάκτου καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.»

— Συνδρομαὶ ἐν Ἀθήναις γίνονται ἐν τῷ Ἐδαγγελικῷ Βιβλιοπωλείῳ ἐν ὄδῳ Ἐρμού πλησίον τοῦ χρυσοχοείου τοῦ κ. Στεφάνου.